

земята разнитъ зърнени произведения, които служатъ за прехрана на семейството му. Той използва ралото, мотиката и др. А тѣзи орждия сж изобретени, измислени отъ човѣшкия умъ—значи тѣ сж резултатъ на душевната дейность на човѣка.

Тѣлесниятъ трудъ и душевниятъ трудъ винаги сж тѣсно свързани, макаръ въ едни случаи да си служимъ повече съ тѣлото, а въ други—повече съ ума.

И така: **всички ние сме работници, ако създаваме нѣщо полезно, ако напрѣгаме нашитѣ сили както за наша полза, тѣй и за добруването на обществото.**

Трудътъ е една необходимостъ. Искаме ли посаденото въ градината дърво да даде добри и изобилни плодове, трѣбва да го присадимъ, да го чистимъ, подкастряме—изобщо да се грижимъ за него. Жигото не расте и не се жъне самò. Трѣбва да оремъ земята, да я нагоримъ, да посѣемъ добро семе, та да получимъ голѣми класове и тежки зърна. И не ще много мислене, за да се убедимъ, че нашата прехрана, нашето облѣкло, жилище и много други нужди, които задоволяваме, за да направимъ живота си по-приятенъ, сж плодъ на труда. Отъ тукъ следва да заключимъ, че трудътъ е една **необходимостъ**.

Трудътъ е дългъ. Народната пословица казва: „Който не работи, не бива да яде“. И съ право законитѣ на нѣкои държави преследватъ и наказватъ здравитѣ, способни за работа, просеци, които, вмѣсто да работятъ, искатъ да живѣятъ отъ труда на другитѣ.

Разбира се, освободени сж отъ трудъ тѣзи, които сж слаби тѣлесно или душевно (децата, старцитѣ и болнитѣ). За тѣхъ работи обществото. Тѣхъ ги прехранва и издържа било семейството, било частни или държавни благотворителни организации.

Следователно, **всѣки е задълженъ да изработва повече, отколкото е потрѣбно да задоволи своитѣ нужди.** Човѣкъ, който е способенъ да работи, но бѣга отъ живота и повече изияжда, отколкото изработва—за такъвъ човѣкъ съ право казватъ, че живѣе на гърба на своитѣ съграждани, той краде своитѣ братя.

Трудътъ е изворъ на щастие. Благодарение на труда, човѣчеството е достигнало днешния си голѣмъ напредѣкъ. Чрезъ него пустинята е обърната на рай, пещерниятъ дивакъ е станалъ високо-напредналъ човѣкъ. Трудътъ ни доставя истинска наслада въ живота. Нѣма нищо по-възвишено, нѣма по-голѣмо доволство отъ съзнанието да вършимъ добросъвестна работа. Чрезъ своя добросъвестенъ трудъ всѣки човѣкъ спомага за разрешаване на една или друга задача отъ човѣшкия напредѣкъ.